
[POSTARBNIENIE *sb n*

G sg postarbnieniã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uderzenie się, potknięcie; przen:

Wyrażenie: »kamień postarbnienia«: Abowiem się obrażili [*lud izraelski*] okamięń obrażeniã (*marg*) vrazu abo postarbnieniã (-) [*offenderunt enim lapidi offensionis*]/ iako napisáno ieft/ O to pokładám na Sionie kamięń obrażeniã/ i fkałę pogorszzeniã/ A wízelki ktory weń wierzy pohanbion niebędzie. *MurzNT Rom 9/32.*

Szereg: »uraz abo postarbnienie«: *MurzNT Rom 9/32 cf Wyrażenie.*

Cf [POSTARBNAĆ SIĘ]

ALKa